

Рекомендації та пропозиції щодо підвищення

Рекомендації та пропозиції щодо підвищення ефективності транскордонного українсько-словацького співробітництва і проект моделі його інституціоналізації

I. СТРАТЕГІЧНІ РАМКИ І МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

I.1 Стратегічні зобов'язання і підтримка карпатського регіону

Співпраця між Україною і Словаччиною є надзвичайно важливою, що підтверджується багатьма білатеральними угодами й міжнародними форумами. Розширення цієї співпраці та підвищення її ефективності є не просто метою центральних органів влади обох держав, воно має вирішальне значення у процесі реалізації практичних кроків на регіональному й місцевому рівні. В першу чергу потрібні довготривалі й амбіційні плани, що базуються на ініціативі із словацького й українського боку і підтримуються Європейським Союзом. Центральна державна влада разом з місцевими органами обох держав повинні підтримувати сталий економічний і соціальний розвиток прикордонних регіонів, а саме: сприяти виходу економіки прикордонних регіонів сусідніх країн на свій ринок, підтримувати інтеграцію і розширення Європейського Союзу, вирішувати проблеми захисту навколишнього середовища і охорони здоров'я, боротися з організованою злочинністю, забезпечувати ефективну роботу й безпеку кордонів, включаючи боротьбу з нелегальною міграцією, полегшити контакти між людьми у прикордонних регіонах, – все це на базі достатніх фінансових ресурсів.

Результати тривалих аналізів потенціалу співпраці й результати роботи над проектом свідчать про необхідність створити *спеціалізовані міжнародні, регіональні й національні структури й органи*, зміцнити зобов'язання урядів Словаччини, Угорщини, Румунії, Польщі, Чеської Республіки, Європейської Комісії та України щодо сприяння розвитку співпраці. Спільне декларування і бачення розвитку співпраці може бути кроком у правильному напрямку. Співпраця між Україною і Словаччиною не може розвиватися лише як один із сегментів двосторонніх відносин, вона має бути підтримана в контексті карпатського регіону, в межах Східного партнерства й у контексті можливих перспектив розширення і глибшої інтеграції ЄС. З метою реалізації Європейської політики сусідства і співпраці по відношенню до України, зважаючи на розвиток у Карпатському євро регіоні, необхідна також участь ключових інституцій ЄС (Європейський Парламент, Європейська Комісія, Європейський економічний і соціальний комітет, Комітет регіонів Європейського Союзу).

Перший рекомендований крок – це підтримка ідеї здійснення т. зв. карпатського саміту, на якому будуть сформовані напрямки подальшого розвитку транскордонного співробітництва. З метою зміцнення транскордонного співробітництва і створення його інституціональних рамок на саміті представників Словаччини, Угорщини, Румунії, Польщі, Чеської Республіки, Європейської Комісії та України у випадку консенсусу може бути прийнята спільна декларація, в якій буде закладено підвалини для більш ефективної співпраці і визначено зобов'язання щодо її підтримки й розвитку. На основі скандинавського досвіду треба інституціоналізувати регіональну співпрацю і відповідно до аналізу й домовленостей створити та фінансувати прогресивну й сталу інституціональну базу співпраці.

Пропонуємо обдумати можливість створення спеціалізованих міжнародних регіональних інститутів транскордонного співробітництва:

Карпатський форум співпраці – орган міністерства закордонних справ країн-учасників – для макрополітичної підтримки й регулювання транскордонного співробітництва.

Карпатський регіональний форум – орган представників прикордонних регіонів – для систематичної конкретної співпраці прикордонних регіонів, управління нею і вирішення можливих проблем.

Міжнародний карпатський секретаріат – постійний орган представників країн-учасниць – для організаційної і технічної підтримки багатостороннього транскордонного співробітництва.¹

Кінцевою метою може бути створення наднаціональної структури в карпатському регіоні (Словаччина, Угорщина, Румунія, Польща, Чеська Республіка й Україна) і, враховуючи досвід північного транскордонного співробітництва та його інституцій, підготовка або запровадження на практиці оптимальної форми співпраці. У порівнянні з Баренцевою Євро-Арктичною Радою роль Європейської Комісії може бути більшою і в кінцевому результаті вона може мати статус члена у планованих інституціональних структурах.

1.2 Розвиток українсько-словацької співпраці в межах зміцнення Європейського Союзу й у контексті розвитку карпатського регіону

Інституційне й технічне забезпечення співпраці в межах карпатського регіону має бути пов'язане із підтримкою двосторонньої співпраці між країнами. В оптимальному випадку ці два процеси мають бути паралельними і взаємодоповнюватися.

Ухвалення Європейської політики сусідства та її механізмів підтримки, а також постійна підтримка місцевих ініціатив через політику згуртування ЄС виявилися дуже важливими для розширення і розвитку співпраці між Україною і Словаччиною.

Врамках важливого питання проєвропейського вектору України імплементація Договору про асоціацію між Україною та ЄС і комплексна зона вільної торгівлі могли б сприяти розвитку співробітництва. Запровадження безвізового

режиму між Україною і країнами ЄС це крок у правильному напрямку.

Сталий економічний і соціальний розвиток регіонів на кордонах України й Словаччини необхідно забезпечити насамперед шляхом міцних позицій продукції прикордонних регіонів на європейському ринку та через спільне вирішення глобальних і регіональних проблем.

Європейський Союз в межах наявних механізмів Східного партнерства політично підтримує і сприяє співпраці на словацько-українському кордоні. Водночас у межах політики згуртування забезпечується і зміцнення транскордонного співробітництва. Зважаючи на високий рівень розвитку, сегмент словацько-українського транскордонного співробітництва може стати однією з провідних платформ транскордонної співпраці загальноєвропейського масштабу.

¹ Пропонуючи це, ми керуємося аналізом структури функціонування й результатів Баренцевої Євро-Арктичної Ради, Регіональної ради і Міжнародного Баренцевого секретаріату.

1.3 Активніша роль Словаччини в межах внутрішньої політики та Європейського Союзу

За прикладом північних країн, насамперед Норвегії, Словаччина як країна-член ЄС мала б у органах Європейського Союзу активніше діяти в напрямку прийняття рішень, спрямованих на розширення і поглиблення транскордонних процесів на східному кордоні ЄС з Україною, на створення нових ефективних фінансових інструментів для стимулювання транскордонного співробітництва. У цьому контексті варто використовувати можливості й контакти Вишеградської четвірки.

Певні резерви існують у роботі місцевих органів державного управління у прикордонних регіонах з Україною. Існує необхідність розробити спільну концепцію управління соціального та економічного розвитку й вирішення екологічних або гуманітарних проблем.

1.4 Підтримка розвитку співпраці з боку української влади

Центральні органи державної влади в Україні повинні активно підтримувати ініціативи щодо створення спеціалізованих міжнародних і регіональних інституцій для розвитку транскордонного співробітництва. У цьому контексті було б добре завершити формування законодавчої і нормативно-правової системи транскордонного співробітництва та інституціональних механізмів його реалізації, створення ефективних форм і методів державної підтримки транскордонних відносин, що базується на загальновідомих європейських нормах, зокрема тих, які виявилися дієвими в Норвегії. Також варто точно визначити правові рамки і місце участі місцевих органів державної влади, місцевого самоврядування і населених пунктів у системі міжнародної співпраці, що дозволить зміцнити становище регіонів у сфері зовнішніх відносин.

1.5 Передача знань Баренцевого Євро-Арктичного Регіону: вчимося у найкращих

Мета проекту «Інформаційне забезпечення та імплементація інноваційних підходів у транскордонному співробітництві Словаччини й України» (фінансований з Норвезького фінансового механізму та державного бюджету СР) полягала у ключових пропозиціях і нових ідеях для ефективного розвитку транскордонної співпраці між Україною та Словаччиною.

Отримання правильної, вірної і комплексної інформації про практичну реалізацію транскордонного співробітництва у Баренцевому Євро-Арктичному Регіоні допомогло краще проаналізувати перешкоди українсько-словацької співпраці та створило простір для розробки концепції її подальшого розвитку. **Продовження налагодження контактів і вивчення досвіду транскордонного співробітництва у Баренцевому Євро-Арктичному Регіоні це одна з ключових рекомендацій.**

1.6 Пошук сталих рішень: у напрямку до інституціоналізації співпраці

Питання спільних інтересів повинні бути сформульовані як сталі цілі в управлінні й регулюванні транскордонного співробітництва. При цьому діє принцип, що держави інколи занадто великі для вирішення малих проблем або занадто малі для вирішення великих проблем.

Практичні питання повинні вирішуватися не ідеологічним способом, а з точки зору практичних можливостей і сталих результатів. Реальні й діючі масштаби транскордонного співробітництва важливі не лише як інструмент, але і як ціль.

Надважливою рекомендацією для сталих підходів до ефективного розвитку ТКС є інституціоналізація українсько-словацької співпраці. На підставі аналізу скандинавського досвіду і локальних умов як один з варіантів ми пропонуємо роботу над моделлю, запропонованою у частині III цієї праці.

II. ТЕХНІЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

II.1 Розвиток на основі досвіду і знань з регіону: Пошук синергії у різноманітті

Реальний досвід і приклади інших країн свідчать про те, що хоч роль офіційних відносин на рівні урядів є основною підвалиною транскордонного співробітництва, проте має існувати і його складова на рівні регіональному. Мікрорівень у транскордонних відносинах, тобто регіони й місцевості, це не тільки так само важлива, але й потрібна складова ефективних і успішних транскордонних ініціатив. В результаті цього наднаціональні й двосторонні структури національного рівня можуть бути доповнені на місцевому рівні і успішно функціонувати у щоденній практиці й у конкретних ситуаціях.

З цієї метою мають бути збережені місцеві особливості. Регіони функціонують у системі відносин та в межах власної правової системи, на них впливають особливі риси сусідніх регіонів та контакти, що мали місце в минулому. Мета регіональної співпраці полягає не в зміні пріоритетів, а в зміні ставлення до кордонів і прикордонних регіонів. Адже у деяких випадках існує різниця між національними пріоритетами й глобальними викликами, або принаймні в їх трактуванні.

II.2 Підтримка стратегії та правових рамок

Необхідно чітко визначити правові рамки частини місцевого самоврядування і участі громади у системі міжнародної співпраці, надати регіонам більше повноважень у питанні закордонних відносин, так, як це відбувається у Північній Європі, насамперед в Баренцевому Євро-Арктичному Регіоні.

Політичні рамки й регулювання мають запобігати взаємозаміні регіональних та місцевих органів, мікроменеджменту й дублюванню повноважень. Вони мають сприяти ефективному контролю імплементації державних програм транскордонного співробітництва, якими визначаються його стратегічні цілі і тактичні завдання, механізми контролю та етапи імплементації. У випадку необхідності ці програми можна змінити. Їх синхронізація з

внутрішніми й міжнародними економічними й соціальними проектами, орієнтованими насамперед на збалансування розвитку прикордонних регіонів, часто є вирішальною.

II.3 Диверсифіковане фінансування і підтримка: Співпраця як актив, а не пасив

Імплементація прогресивних рішень і розвиток місцевих структур ТКС обов'язково вимагають фінансової підтримки. Важливо зрозуміти, що розвиток співпраці це не пасив або тягар, це інвестиція, яка приносить прибуток.

Необхідно підвищити ефективність розпорядження виділеними коштами. Північний досвід свідчить про те, що цього можна досягти шляхом кращої координації існуючих програм фінансової допомоги, більш якісною фаховою підготовкою і добре продуманим вибором проектів, які мають бути фінансовані, а також шляхом спрощення механізмів і де бюрократизації прийняття рішень про виділення фінансової допомоги, забезпеченням належного контролю її використання. Після запровадження механізмів для підвищення ефективності має бути складений довготривалий прогноз фінансової підтримки транскордонного співробітництва.

За прикладом північних країн, включно з Норвегією, в інститутах Європейського Союзу необхідно активно підтримувати рішення, направлені на розширення і поглиблення транскордонних відносин на східних кордонах ЄС, передусім з Україною, створювати нові, ефективні фінансові інструменти стимулювання ТКС, координувати зусилля у цьому напрямку, включно з використанням регіонального об'єднання країн Вишеградської групи.

II.4 Залучення громадянського суспільства

Для розвитку українсько-словацької співпраці важливе активне залучення урядових і неурядових організацій, спілок, експертів та всієї громадськості. Слід проявити ініціативу й для реалізації цієї ідеї, знайти інших експертів із словацького й українського боку, інших

фахівців, що займаються проблематикою транскордонного співробітництва.

Наступним кроком мало б бути створення (ідентифікація) груп підтримки, які мають вплив в окремих частинах карпатського регіону й у місцевих громадах, залучення існуючих організацій єврорегіональної співпраці у цьому регіоні, обрання цільових груп, що мають підтримку та вплив у бізнес-середовищі, і які підтримують креативність і розвиток творчих кластерів неурядових організацій, а також аналіз можливих ініціатив опонентів та їх оточення, підготовка відповідної аргументації.

II.5 Прокачування нових підходів та інноваційних рішень

Для ефективного використання коштів на східному кордоні, включно з карпатським регіоном, та для тестування нових механізмів співпраці було б варто, як це зроблено в норвезько-російському прикордонному регіоні, визначити найбільш готові області – певний варіант «експериментальної лабораторії». Успішними результатами транскордонного співробітництва у цій сфері може бути демонстрування перспектив, «візитки» ТКС. З іншого боку, вирішення проблем, що виникли, дозволило б уникнути потенційних помилок суб'єктів транскордонного співробітництва в інших прикордонних регіонах. Зважаючи на відносно високий рівень розвитку, сегмент словацько-українського транскордонного співробітництва може бути одним з таких «пробних варіантів» європейського транскордонного співробітництва.

II.6 Вибудовування комплексної і дієвої структури робочих комітетів між організаціями різних етнічних меншин

На даний час у транскордонному співробітництві між Словаччиною і Україною бракує регулярної роботи регіональних робочих комітетів для окремих напрямків. Такі комісії мають бути створені передусім на регіональному рівні, вони повинні визначати й відбивати пріоритети ТКС. Діяльність може бути спрямована на проблематику меншин у регіоні, на їхні

взаємозв'язки. Фінансування таких комісій має бути забезпечене на національному рівні, але їхня особлива діяльність повинна виконуватися на підставі визначених потреб регіону і пріоритетів. У цьому аспекті пропонуємо орієнтуватися на до цього часу мало використовуваний потенціал окремих країв, на їхні заходи, що стосуються національних меншин (краї є засновниками багатьох етнічних, культурних або освітніх інституцій).

II.7 Підтримка місцевого транскордонного співробітництва через регулярні зустрічі на регіональному рівні

Для успішного розвитку транскордонного співробітництва потрібно підтримувати постійні зв'язки у сфері економічного, соціального, політичного (місцевого), культурного й академічного життя, включно з представництвом етнічних меншин. Рекомендується орієнтуватися на постійний обмін інформацією на ділянці традиційної і сучасної культури, у сфері освіти й науки, в мас-медіа та в інформаційних ресурсах, релігійному житті тощо. Здається, що дуже ефективним буде орієнтація на місцеве самоврядування в етнічно змішаних регіонах, на освіту меншин і на національно орієнтовані організації чи інститути. Зараз немає навіть механізму обміну пресою, радіо- чи телепрограмами, групами студентів чи учнів і т. ін.

II.8 Запровадити малу програму «легко отримуваних» грантів на підтримку транскордонного співробітництва між представниками різних організацій та інститутів

Для запровадження деяких рекомендацій слід подбати про фінансове забезпечення. Це мають бути регулярні й відносно легко отримувані ресурси, розмір яких дозволить здійснювати менш затратні заходи. Однак визначення сфери підтримки, виділення й адміністрування таких грантів має залишитися на рівні регіону. Виглядає на те, що в даній сфері може бути використаний потенціал обох східноєвропейських країв. Тут вже є позитивний досвід транскордонного співробітництва з Угорщиною і з Польщею, а також з реалізацією проектів в межах

Норвезького фінансового механізму, отже все це може бути використане й у транскордонному співробітництві з Україною.

II.9 Зменшити адміністративні перешкоди в транскордонному співробітництві

Одна з найбільших перешкод у ТКС, яку вкотре озвучила більшість зацікавлених суб'єктів, полягає у значному адміністративному навантаженні, що пов'язане з фактичним

існуванням кордонів. Мова йде про адміністративні обмеження при перетині кордонів (довге очікування, дуже довгий і неефективний контроль і т. ін.). Багато проблем буде розв'язано із запровадженням безвізового режиму для громадян України у подорожах до країн ЄС, однак, мабуть, виникнуть нові труднощі у процесі доведення їхньої платоспроможності. Існують ще певні адміністративні обмеження у некомерційних сферах, як-от: преса, обмін культурними продуктами тощо.

III. МОДЕЛЬ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ СПІВПРАЦІ МІЖ УКРАЇНОЮ І СЛОВАЧЧИНОЮ

Беручи до уваги аналіз наявного досвіду і приклади перевірених методів очевидно, що інституціоналізована, планована і практично орієнтована співпраця між Україною та Словаччиною допоможе підняти рівень цієї співпраці, покращити координацію між різними ініціативами і запустити прогрес прикордонних регіонів по обидва боки кордону. Рекомендації, які ми пропонуємо у частині I і II цієї праці, мають створити можливості для формування та імплементації моделі співпраці, що ґрунтується на аналізі й застосуванні перевірених методів, використовуваних Баренцевою Євро-Арктичною Радою, Регіональною Радою та Міжнародним Баренцевим Секретаріатом. Водночас у цій моделі взяті до уваги місцеві умови й можливості словацько-українських прикордонних територій.

Інституціоналізація співпраці та її підтримка через постійно діючі органи, крім інших цілей, повинна:

у питаннях державного регулювання транскордонного співробітництва запобігти взаємозаміні регіональних та комунальних органів державного управління та дублюванню діяльності на нижчих рівнях управління;

забезпечити дієвий контроль реалізації програм транскордонного співробітництва, в яких визначено стратегічні цілі і тактичні завдання, механізми контролю та окремі фази реалізації. У випадку необхідності провести відповідні зміни й доопрацювання;

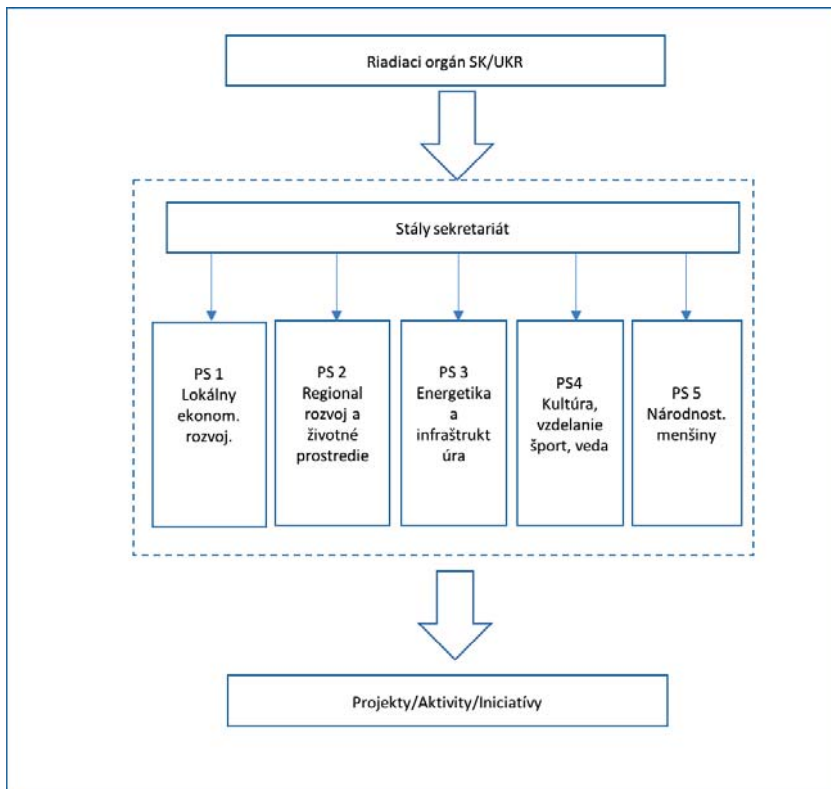
синхронізувати застосовувані програми з внутрішніми й міжнародними економічними та соціальними проектами, орієнтованими насамперед на покращення рівня розвитку прикордонних регіонів;

забезпечити конкретність та ефективність роботи окремих установ (органів), що забезпечують державну підтримку транскордонного співробітництва;
сформувати сталу платформу для участі урядових та неурядових організацій, експертів і громадськості.

Модель інституціоналізації співробітництва має водночас підтримувати його функціонування і створювати тиск на поглиблення й розширення взаємозв'язків. Пропонована модель повинна працювати на чотирьох рівнях. Управлінський орган має відповідати за

забезпечення ходу усього процесу, затвердження плану роботи, контролювати та визначати роботу секретаріату. До нього б входили чільні представники України та Словаччини, представники регіонального управління, академічної спільноти та відомих неурядових організацій. **Ключове значення у цьому випадку має мати постійний секретаріат**, що буде координувати засідання керівної групи, надавати технічну підтримку робочим групам і координувати кроки, направлені на отримання фінансових коштів, а також забезпечить контакти з громадськістю і засобами масової інформації. Річний план роботи секретаріату і робочих груп має бути основою його діяльності та практичної роботи. Пропонована структура показана на малюнку 1.

Малюнок 1. Пропонована структура та інституціоналізація транскордонного співробітництва.

На основі інформації про результати ТКС у Баренцевому Євро-Арктичному Регіоні та якісного дослідження, проведеного в межах роботи над проектом, оптимальна кількість робочих груп може дорівнювати п'яти. Йдеться про такі ключові напрямки:

- Робоча група з питань локального економічного розвитку (РГ 1)
- Робоча група з питань регіонального розвитку й навколишнього середовища (РГ 2)
- Робоча група з питань енергетики та інфраструктури (РГ 3)
- Робоча група з питань культури, освіти, спорту й науки (РГ 4)
- Робоча група з питань меншин (РГ 5)

Основною умовою функціонування й продуктивної діяльності робочих груп має бути прозоре залучення до роботи відомих регіональних експертів та ефективне управління діяльністю за допомогою кваліфікованих і досвідчених координаторів. Крім покращення

взаємної поінформованості, формування партнерських відносин, обміну ідеями, популяризації діяльності та координації роботи, основним результатом роботи кожної групи може бути розробка конкретних проектів, а також підтримка ініціатив і заходів, що ведуть до зміцнення регіональної співпраці і сприяння економічного розвитку прикордонних регіонів.

Робочі групи також повинні допомагати організовувати регулярні та позачергові заходи (форуми, воркшопи, конференції, колоквиуми), підтримувати їх можуть дискусійні групи на веб-порталах (напр. Facebook, LinkedIn). Вони можуть звертатися до громадськості і таким чином підвищити громадську підтримку транскордонного співробітництва. Координацію окремих видів діяльності робочих груп повинен здійснювати орган управління, який водночас буде мати важливе завдання при визначенні та підтримці фінансування конкретних проектів. Секретаріат може також грати важливу роль у процесі створення єдиного порталу джерел фінансування, доступних у регіоні, забезпечувати аналіз і матеріали для проектних ініціатив.

Результати вивчення скандинавського досвіду та можливості розвитку і співпраці свідчать про **три основні напрямки необхідних змін:**

1. Розвиток ширших рамок співпраці в карпатському регіоні;
2. Активна підтримка з боку урядів України і Словаччини та інститутів Європейського Союзу;
3. Перехід від вузькоспеціалізованих проектів та ініціатив до координації і стабільності систематичного співробітництва.

Пропонована модель повинна допомогти запровадити стратегічні й технічні рекомендації, представлені в частині I і II. Водночас слід передбачити, що **модель, яку ми пропонуємо, це не універсальне рішення, це радше матеріал для подальшої дискусії, її кінцевий варіант має бути сформований після досягнення консенсусу між зацікавленими сторонами з українського та словацького боку, а саме на рівні органів влади і відповідно до потреб даних регіонів.**

Технічні примітки та автори

Рекомендації це один з результатів роботи над проектом «Інформаційне забезпечення та імплементація інноваційних підходів у транскордонному співробітництві Словаччини й України», що був фінансований з Норвезького фінансового механізму та співфінансований з державного бюджету Словацької Республіки.

Це результат дослідження, вивчення та аналітично-синтетичної праці робочого колективу проекту, до якого під керівництвом проектного менеджменту входили науковці та працівники вищих навчальних закладів, фахівці з державних і регіональних органів Кошицького і Пряшівського самоврядних країв

(Словаччина), з регіону Фінмарк (Норвегія), із Закарпатської області України, дипломати й представники громадських організацій та установ.

Частина практичних рекомендацій для державних органів влади й органів місцевого самоврядування, неурядових організацій подана в аналітичних звітах про результати роботи над проектом.

Автори праці «Рекомендації та пропозиції щодо підвищення ефективності транскордонного українсько-словацького співробітництва і проект моделі його інституціоналізації»:

ГАЙДОШ Маріан	(Словаччина)	Фаховий гарант проекту з боку приймаючої сторони, старший науковий співробітник Інституту суспільних наук в Кошицях, ЦСПН САН, gajdosm@saske.sk
УСТИЧ Сергій	(Україна)	Фаховий гарант проекту з боку партнера, директор Інституту транскордонного співробітництва в Ужгороді, доктор соціологічних наук, професор Ужгородського національного університету, Надзвичайний і Повноважний Посол, ustich_si@ukr.net
ФІЛЧАК Ріхард	(Словаччина)	Експерт проекту, старший науковий співробітник Інституту прогнозування у Братиславі, ЦСПН САН progfil@savba.sk
КОНЕЧНИЙ Станіслав	(Словаччина)	Експерт проекту, старший науковий співробітник Інституту суспільних наук в Кошицях, ЦСПН САН, konecny@saske.sk
МУШИНКА Александр	(Словаччина)	Експерт проекту, старший науковий співробітник Інституту суспільних наук в Кошицях, ЦСПН САН alexander.musinka@gmail.com
НЕЖІНСЬКИЙ Едуард	(Словаччина)	Експерт проекту, старший науковий співробітник Інституту прогнозування у Братиславі, ЦСПН САН, rogenez@savba.sk
САПОСОВА Златіца	(Словаччина)	Експерт проекту, старший науковий співробітник Інституту суспільних наук в Кошицях, ЦСПН САН, saposova@saske.sk
СТУДЕНА Івана	(Словаччина)	Експерт проекту, старший науковий співробітник Інституту прогнозування у Братиславі, ЦСПН САН progistu@savba.sk

БІЛАК Олександр	(Україна)	Експерт проекту, заступник міського голови Ужгорода
МАЗУР Сергій	(Україна)	Експерт проекту
П'ЯСЕЦЬКА-УСТИЧ Світлана	(Україна)	Експерт проекту
ПРИХОДЬКО Володимир	(Україна)	Експерт проекту, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин Ужгородського національного університету, Ужгород
ПИЛИПЕНКО Олег	(Україна)	Експерт проекту
ЯЩЕНКО Євген	(Україна)	Експерт проекту
ФОРДАЛ Ларс Джордж	(Норвегія)	Експерт проекту, керівний представник Норвезького Баренцевого Секретаріату в м. Кіркенес, lars@barents.no
РАФАЕЛСЕН Руне Гйертін	(Норвегія)	Експерт проекту, очільник міста Кіркенес та голова самоврядного регіону Сьор-Варангер, Rune.Rafaelsen@sor-varanger.kommune.no
СТААЛЕСЕН Алте	(Норвегія)	Експерт проекту, редактор онлайн-часопису «BarentsObserver», atle@thebarentsobserver.com

Абревіатури:

ТКС	Транскордонне співробітництво
ЦСПН САН	Центр суспільних і психологічних наук Словацької Академії Наук

Проект фінансується з гранту **Королівства Норвегії** через **Норвезький фінансовий механізм**

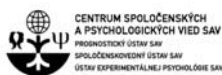
Співфінансування з державного **бюджету Словацької Республіки**

НАЗВА ПРОЕКТУ:	Надання інформації та запровадження інноваційних підходів у транскордонному співробітництві між Словаччиною та Україною
ОДЕРЖУВАЧ ПРОЕКТУ:	Центр суспільних і психологічних наук САН
БЮДЖЕТ ПРОЕКТУ:	222 233 Євро
ГРАНТ ПРОЕКТУ:	188 898 Євро
ТРИВАЛІСТЬ ПРОЕКТУ:	травень 2016 – квітень 2017

веб-сторінка проекту: www.cbcinnovations.sk
email: cbcinnovations@gmail.com

„УКРАЇНА – СЛОВАЧЧИНА: СПІВПРАЦЯ ЧЕРЕЗ КОРДОНИ“

Отримувач проекту:

Центр суспільних і психологічних наук САН, вул. Шанцова, 56, 811 05 Братислава
Тел.: +421 (2) 524 950 62
www.cspv.sav.sk

Партнери проекту:

Інститут транскордонного співробітництва, вул. Собранецька, 137, Ужгород, Україна
Тел.: (+38095) 159 16 68

Finmark fylkeskommune (Finmark County Administration)
Fylkeshuset Postboks 701, 9815 Vadsø, Norway

ГО «ISD Slovensko»
Вул. Міклушовська, 9
085 01 Бардейов

Кошицький самоврядний край
Площа Марафону миру, 1
042 66 Кошиці

Ужгородська міська громадська організація
«Міжнародний інститут транскордонного аналізу та менеджменту»
вул. Собранецька, 137, 88000 Ужгород, Україна